

למנועתו הוא קורא "הרביזיוניסם הדיפלומטי" (עמוד 75), "הנחת היסוד של זכו. על אפשרות שיחוף מעולה ציוני - בריטי היחה מוטעית" (שם), "זכו טרב להכיר בעובדות אלה (תפקיד השלטון הבריטי להחניק את הציונות) וראה בהתקשרות ציונית בריטית ידידות של קבע" (עמוד 76) "כל האכזבות והכשלונות לא החלישו בלבו את אמונתו זו, ואף בערוב יומו, בשנת 1940, בעמדו על אדמת ארצות הברית, התחיל לרקוב את ההכנות של גדודים יהודיים-בריטיים שיעוררו לחיים את הכוחות הציונית הבריטית הנוססת".

"ליקוו היסודי השני של הרביזיוניסם הדיפלומטי היה מעוש זיקתו אל הארץ - הניחוק היה טמון בטבע ברייתה של החנועה (הרביזיוניסטית) שהתבטא כערים - והאמונה שמטרוחיה יושבו ע"י צעדים ותמרונים דיפלומטיים" (עמוד 77) "ההנהגה הרביזיוניסטית לא החגיבה את א העליה" (שם) "ההסת" הציונית החדשה (נוסדה ב-1936) שניזונה מכיס-אאות קלוטות - היתה גוף הסר חיים שנווע מיד אחרי מותו של זכו. בהשאירו שלט ריק וסכך של סיסמאות פהקות ומבלבלות" (עמוד 104). זכו. החשיב את הסטיציות" (עמוד 205).

9.3.58, יום א'

עליהי בזמנה כבוקר לירושלים.

לפני ישיבה הממשלה שיחות עם חיים כהן היוצא לוועידות משפטיות

בינלאומיות ל-2-3 חודשים ואישור קוקיה כממלא מקומו, עם גוברין על

החלטת המיעוטים בקואליציה להצביע נגד הצעת העתון כועדת הכספים, ולמסור את גורו במיעוט, שיוכרם לחסייג ולביא הצעתו הוא ולא הצעת הממשלה וחשובה לשלגרותם של גולדה.

ל

- בישיבת הממשלה שנמשכה א' הפעם עד אהה וחצי הודעתי כי אם "המיעוטים" בממשלה יצביעו נגד - אראה בזה התכחשות להסכם שליו נוסדה במסלה זו ואשיג המסקנות; לא יכריחו אותי אפילו להשאר בממשלה שהתפטרה כי אחפטר גם פהכנסת, ור"ס מוכרח להיות חבר הכנסת.

- מיד אחרי המעודה אצל הנשיא אסאג הייתי מוכרח לשוב למסדר. נמנעתי עם נגר ומיטר לפני המבישה עם אנשי העתונות הצרפתים. בצרפת מודאגים מיחסנו לענין אלב'יר, ומיטר הפציר בי, כי במקרה שאיאל בענין זה - אביע בסחונתי בצרפת שתמצא החשובה הנכונה.

בשלוש - המבישה עם העתונאים ומולי העתונות. בחוכם שהי נשים -

אחת מייצגת עתון קטולי. השאלות והתשובות נמשכו שעה וחצי.

בארבע וחצי מבישה עם שגריר הולנד (עד עכשיו ציר, והועלה בדרגה

וחוא השגריר תראטון בירושלים).

- בחמש מבישה עם 150 אנשי "בני ברית" מארה"ב וקנדה בדעתם לכנס פה

קונגרס עולמי של בני ברית. דיברתי לפנייהם כשעה קלה על השם בני ברית,

ולמה הוא מחייב. המלהבות הימה גדולה. אם ישמעו לי - איני יודע (ודעתי

חינוך עברי לבניהם ומגע אישי אמיץ עם ישראל).

בערב חזרתי למלון הטרון - כטאני עייף כחוגן.

10.3.58, יום ב'

נסעתי העירח להרגיל עם מ.מ. - ואור כך הלכתי לבקר את הילל דן בב"ח כוילינסון. מניו לא טובים, אבל - לדבריו - סרגיש עצמו בטוב, ויצא בעוד שבוע מבית החולים. אם יתכבר לעוד שנתיים יש תקווה לרפואת שלמה - כאילו נמצאה הרומה להתקשרות הדם ודרושות עוד שנתיים לניסויים. אחריו ביקרתי את דוליק - באותו ב"ח - וגם הוא סרגיש עצמו טוב. אמרו לי שמהחלקה שלו יוצאים הביתה רק 10%...

- את"צ בא אצלי איטר, חזר אמש מפרס. שהה בארץ זו 11 יום. הביא סכנה תודה מאי החצר עם נפלש עם ראש שרות הלכהון - בגדל בכטיאר אטסאן שהוא גם סגן רח"מ, עם בגדל קיה ועוזריהם. דן אתו על הערכת המצב הבינלאומי, המצב באיזור, דרכים להיזוק הקטרים. איכר דיבר עברית ותרגמו את דבריו לצרפתית. איכר קבע כאין לדעתו סכנה מלחמח עולם, אבל יש סכנה כיכוש העולם ע"י ההרנה והטלת אימיט. ואם כי אר"ב יודעה הסכנה איננה טועלת בכל מקום לפי מסקנה זו, אלא לפי אינסטרסים מיוחדים שלה.

כאזורנו מנסה בת"מ לחקום השלטון ע"י פריחה לאומנות ערבית. ויש לחאם הטעולה. מצרים התאחדה עם סוריה לא להט גרות הסובייטים, להימך, איחוד זה יטייל לחחירה ירטיה. הראית - הועידה בקהיר, ויש סכנה לכל